

Lovforslags Behandling udtalte, at det vil være overmaade besværligt, for ikke at sige umuligt, at faa Rede paa, hvad Fiskernes Standpunkt som et Samfundshæle i Virkeligheden er. Det er jo sikkert nok, hvad der ogsaa blev udtalt af den sidste ærede Taler og flere foregaaende, at der staar to bestemte Retninger mod hinanden blandt vore Fiskere med Hensyn til et stort Hovedspørgsmaal. Paa den ene Side staa nemlig Vaadfiskerne, paa den anden Side de, som stille med staaende eller passive Redstaber. Det er ganske sikkert. Men jeg tvivler dog ikke om, at hvis man samlede Blomsten af vor Fiskeribefolkning her i Landet og stillede dem en Række Spørgsmaal, vilde man — det anser jeg for givet — paa mange Punkter komme til ret samstemmende Udtalelser endogsaa paa saadanne Punkter, som i en Fiskerilov for vort Land maatte siges at være Hovedpunkter. Smidlertid er det vel sikkert, at hvis noget saadant skulde foretages, vilde der gaa ikke blot denne Samling, men maasse endnu en og endnu en, inden vi kom saa vidt, at vi kunde vedtage en ny Fiskerilov. Om dette maatte betragtes som noget særlig uheldigt eller skadeligt for Fiskerieringen, skal jeg lade staa hen. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen), som jeg ikke tror, at den nuværende Fiskerilov fortjener et saa slet Omdømme, som man fra enkelte Sider har fremjat om den. Jeg tror, at den indeholder ikke saa gode Bestemmelser. Men ganske sikkert er det ogsaa, at den fra Fiskeribefolkningens Side bliver anset for at indeholde en meget lang Række af dels lidet nyttige, dels fuldtændig unyttige Bestemmelser, som det altsaa vilde være hensigtsmæssigt at faa fjernede. Smidlertid forekommer det mig, at der foreligger en Mellemvej mellem den naturlige og sædvanlige Vej, at Rigsdagen behandler, forandrer og endelig vedtager et Lovforslag, som er forelagt den, og den Vej, som er nævnt, nemlig at lade det paagældende Lovforslag først gennemgaa en Behandling i en Kommission af sagkundige. Det forekommer mig, at der her paa dette Omraade ligger en Middelvej i Retning af Dansk Fiskeriforenings Forslag, som det Udvalg, der maatte komme til at behandle Loven, maasse kunde benytte. Jeg sigter herved til det Forslag, som kom for henved et Aarstid siden fra Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, nemlig „Forslag til Lov om Saltvandsfiskeriet paa dansk Søterritorium“. Jeg tror ikke, at dette Forslag fremkom saa betids, at den højtærede Minister kunde tage Hensyn til det ved Affattelsen af det Forslag, som nu foreligger her. Jeg ved ikke, om den højtærede

Indenrigsminister var bekendt med det, inden det fremkom, men i alt Fald foreligger det nu, og et eventuelt Udvalg vil derved have en Udtalelse fra den egentlige Repræsentation, den eneste, som man sige, som Fiskerne som Samfundsklasse have her i Landet, nemlig fra Bestyrelsen for „Dansk Fiskeriforening“. Jeg har ingenlunde tilstrækkelig Fiskerikendskab til at turde udtale mig om, hvor lidt eller hvor meget af det, som ligger i dette Værk, der fortjener at faa Lovsform, men det, der straks falder i Øjnene ved at sammenholde Dansk Fiskeriforenings Forslag og den højtærede Ministers Forslag, er den ganske overordentlige Forstel, der er paa Omfanget. Dansk Fiskeriforenings Forslag er, som ærede Medlemmer ville se, naar de gøre sig bekendte med det, meget forskattet; det er meget lakonisk i sine Bestemmelser og har udstudt en stor Mængde, maasse ogsaa for meget af det, der findes i den nuværende Lov og i det Forslag, vi nu behandle. Men paa den anden Side er det dog ikke umuligt, at en Del af de Tanker og Grundsetninger, der ere nedlagte i det Forslag, som er udarbejdet af Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, fortjener at tages under Overvejelse af det Udvalg, der faar med Fiskeriloven at bestille. Jeg vil sige, at selv om der skulde gaa en Samling hen, uden at Loven kom i Stand, tror jeg, som sagt, ikke, at der skete nogen stor Ulykke. Det vil snarere i en vis Henseende kunne betragtes som Binding, idet jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i, at det overordentlig dygtige og omhyggelig udførte videnskabelige Materialer, der er fremkommet fra biologisk Station, som ogsaa jeg er saa villig som nogen til at yde min Anerkendelse, ingenlunde er bragt saa vidt, at der er fremkommet saadanne positive Resultater, at de paagældende Videnskabsmænd tør sige: Nu ere vi klare, nu ere de og de Punkter fastslaaede, nu kunne vi sige, at saadan og saadan ere de faktiskke Forhold med Hensyn til Fiskebestandens Tripsel og Udvikling i vore Farvande. Saaledes er det ingenlunde, naar undtages ganske enkelte Punkter. Tværtimod, naar man læser det udmærket smukke Arbejde, der er os forelagt, og som er gaaet ind som Bilag til Lovforslaget, fra biologisk Station, faar man det Indtryk, at man endnu stadig videnskabelig set paa vigtige Omraader bevæger sig paa Forsøgsstadiet. Det vilde derfor just ikke være nogen Skade til, om der gik en noget længere Tid hen, indtil man fra Videnskabens Side kunde udtale sig noget mere bestemt, end man har kunnet paa det nuværende Tidspunkt. Smid-